

Egy ropi NAPLÓja

MÉLYVÍZ

NEMZETKÖZI

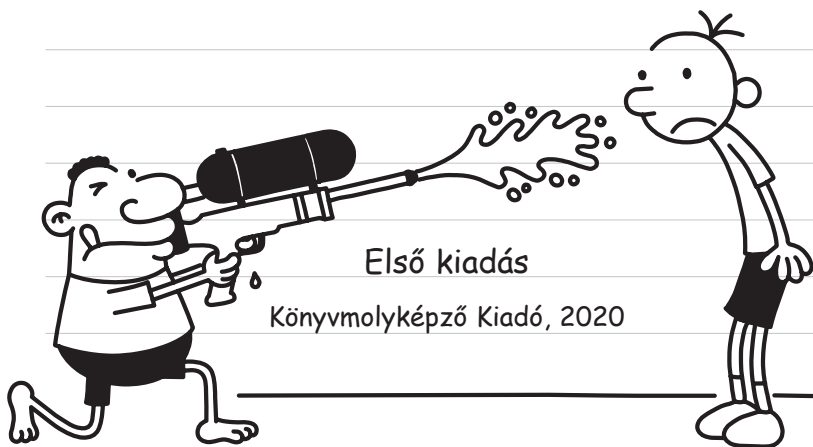
BESTSELLER

Jeff
Kinney

Egy ropi NAPLÓja MÉLY VÍZ

Jeff Kinney

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, 2020

RYANNEK

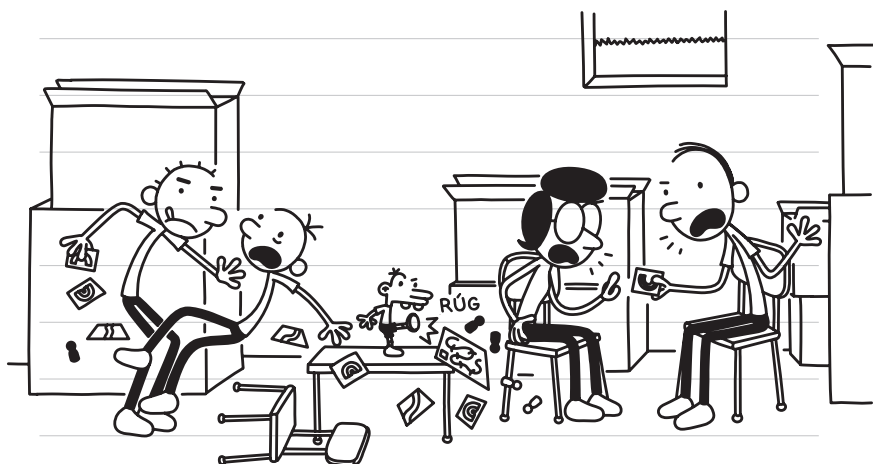
AUGUSZTUS

Csütörtök

Szeretem én a családomat, tök komolyan, de azért napi huszonnégyszerrel velük lenni túlzás. Pedig mostanában ÉPPEN ez a helyzet.

És nem csak ÉN kezdem unni a szitut.

MINDANNYIUNKNAK kivannak már az idegei, és ha nem változik valami villámgyorsan, állítom, valakinél el fog szakadni a cérna.

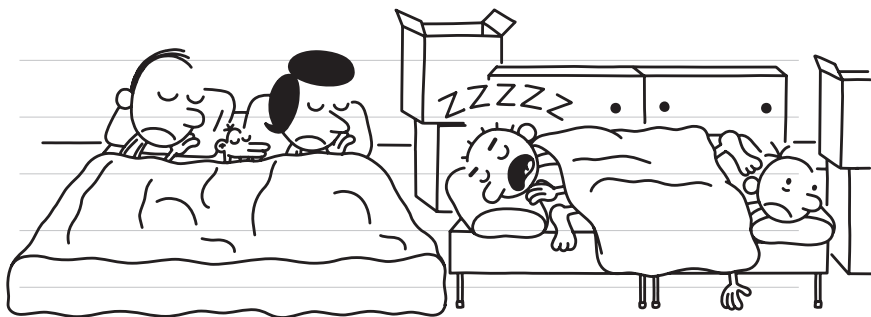

Anyu szerint csak az a gond, hogy túl régóta gubbasztunk a házban, el kellene mennünk nyaralni. Szerintem is, de csak akkor, ha mindenki mehet EGYEDÜL.

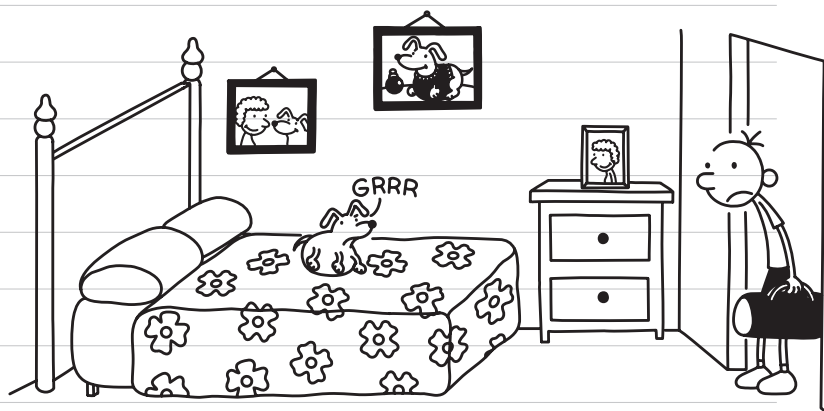
Nyaralni amúgy nem fogunk egyhamar, ugyanis egy VASUNK sincs. Hogy miért, az elég hosszú történet.

Két hónapja a nagyi pincéjében lakunk, és már egyikünk se bírja sokáig. Anya azt mondja, egy nap majd mosolyogva fogunk visszagondolni ezekre a hetekre, de nem ő az, akinek egy matracon kell aludnia RODRICKKAL.

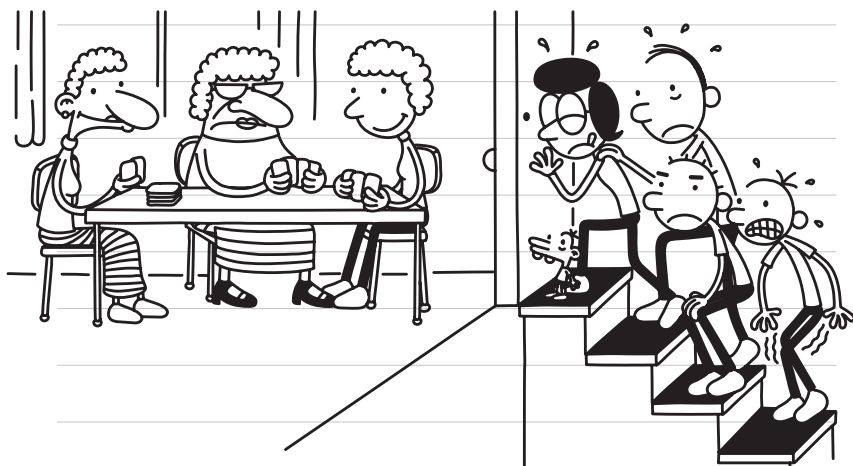

A durva az, hogy a nagyi háza ÓRIÁSI, úgyhogy lövésem sincs, miért kell a pincéjében dekkolnunk. Mikor beköltöztünk, egyből lestopoltam a vendégszobát, de a nagyi közölte, hogy az már foglalt.

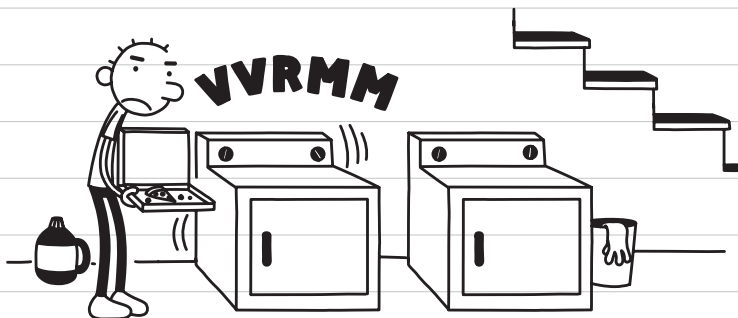

Nem hinném, hogy a nagyi rajong azért, hogy nála lakunk, mert valahányszor átjönnek a barátnői, mindig megkér minket, hogy tűnjünk el szem elől.

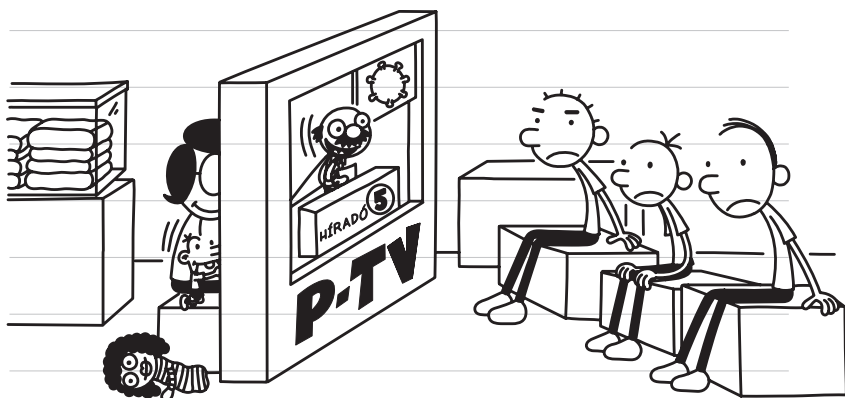
Az meg úgy nem könnyű, hogy a pincében nincsen
vécé, a barátnői meg mindig egy **ÖRÖKKÉVALÓ-
SÁGIG** maradnak.

A konyhába sem mehetünk, amíg ott vannak, szó-
val csak azután tudunk vacsizni, hogy ők elmentek.
Tegnap este Rodrick már nem bírta idegekkel, és
a nagy ruhaszárítójában próbált felmelegíteni pár
szelet pizzát.

A nagy pincéjében tévé sincs, úgyhogy egymást kell szórakoztatnunk, és hidd el nekem, az egyszerűen NEM elég.

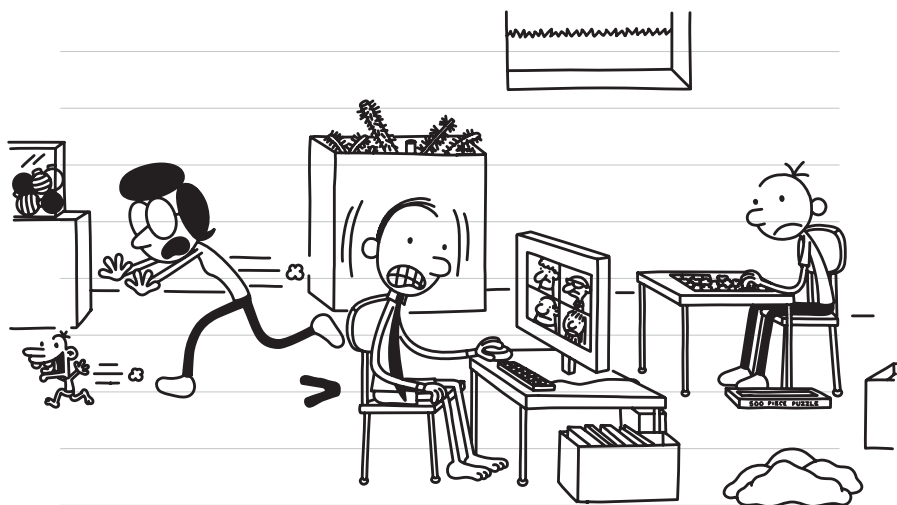

Anya szerint az unatkozásban az a jó, hogy szívesebben használja az ember a képzeletét. Hát én valahányszor megpróbálom, mindig ugyanannál a fantáziánál kötök ki.

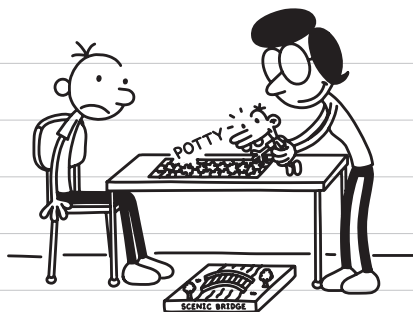

A helyzetén az sem segít, hogy apának a nyáron otthonról kell dolgoznia, vagyis ő is mindig velünk van. És amikor megbeszélése van, úgy kell tenünk, mintha ott sem lennénk.

Ez pedig nem könnyű feladat, főleg mivel van egy hároméves is a családban.

Folyamatosan próbálom elfoglalni magam. Nagynak van egy csomó kirakósa, egy-kettőt már kiraktam közülük. Csak anya mindig hagyja, hogy Manny rakja a helyére az utolsó darabot, hogy nagyfiúnak érezhesse magát.

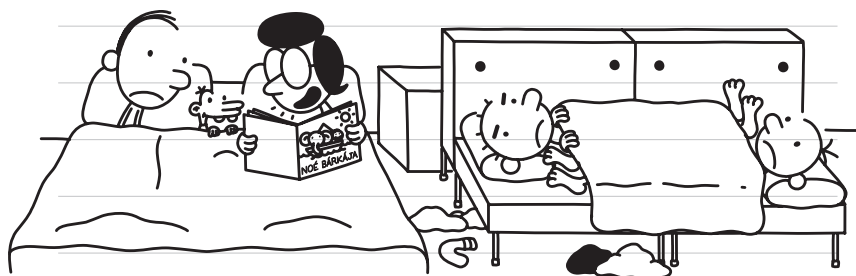

Szerintem anya nagy hibát követ el azzal, hogy ennyire BABUSGATJA Mannyt még mindig. És mióta a nagyinál lakunk, csak még rosszabb lett a helyzet!

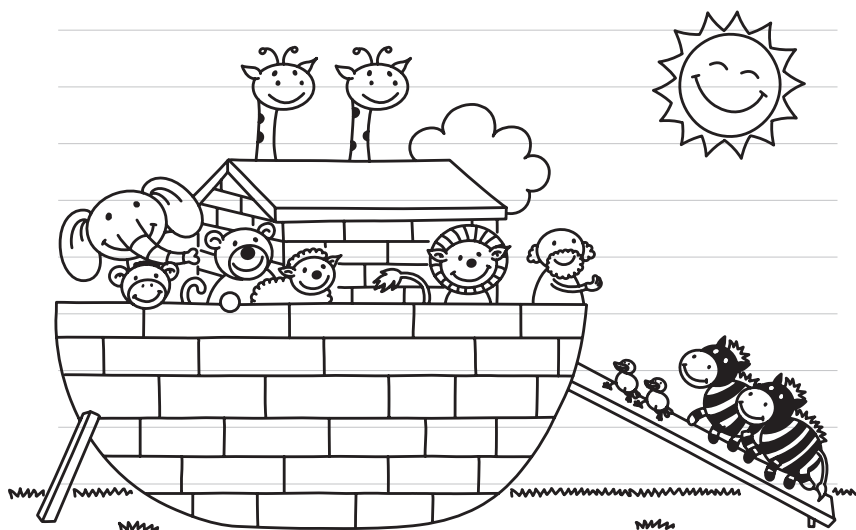
Néha vacsora után társasozni szoktunk családdilag. Csakhogy Manny még nem érti a bonyolultabb játékokat, úgyhogy mindig valami olyasmit játszunk, amihez egyáltalán nem kell ÉSZ.

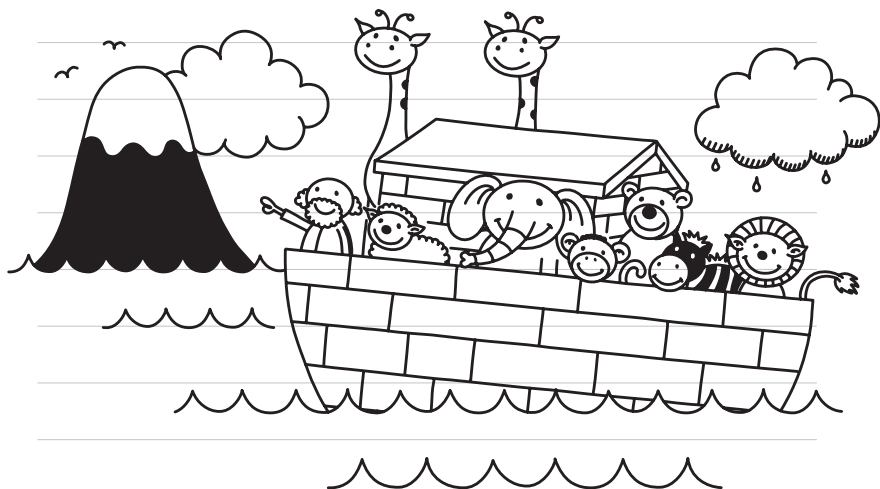
Még le se megy a nap, mire mi már mind ágyban vagyunk, mert MANNY korán fekszik.

Mostanában Manny kedvenc meséskönyve Noé bárkájáról szól. Egy fickóról szól, aki megtudta, hogy irtó hosszú ideig esni fog, ezért épített egy hatalmas hajót, hogy azon vészelhessen át a vihart egy csomó állattal együtt.

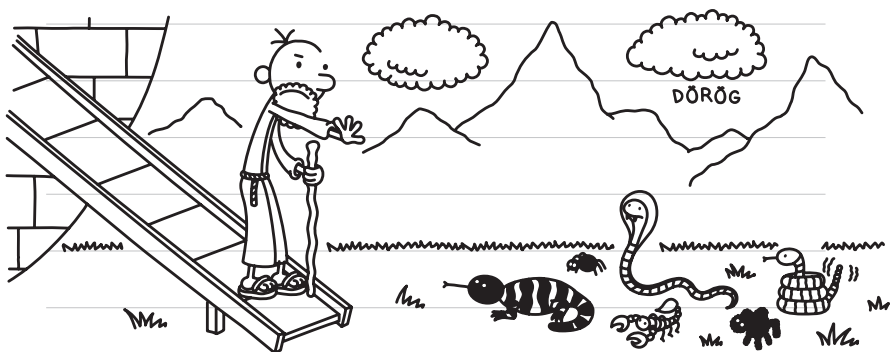
Manny könyvében mindegyik rajz tök cuki meg vidám, mintha a földi élet felét kipusztító özönvíz valami BABAZSÚR lett volna.

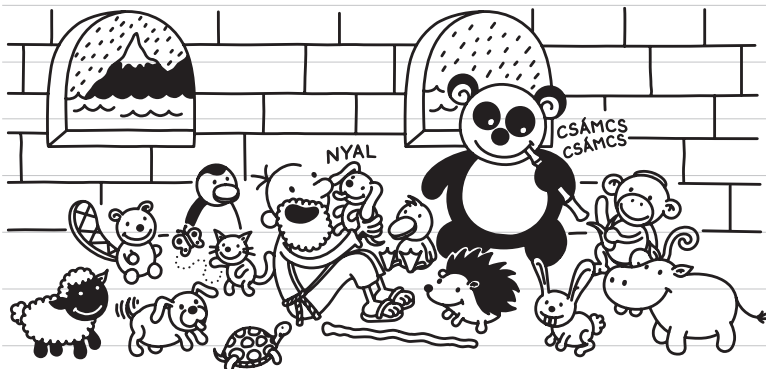
Bár gondolom, ha valószerűbbek lennének a rajzok, a szülők nem vennék meg a gyerekeiknek a könyvet.

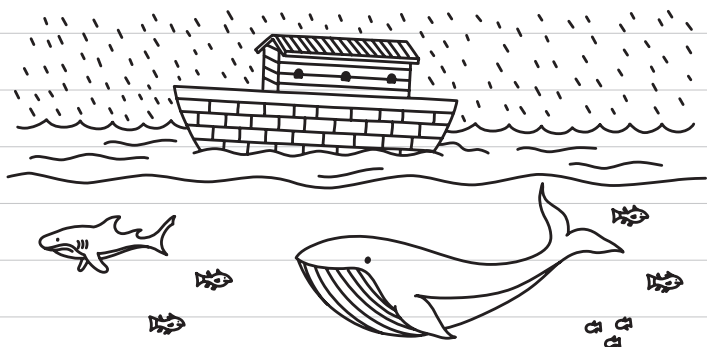
Van amúgy pár kérdésem erről a Noé bárkája sztoriról. Például szeretném tudni, Noé miért engedett mérges kígyókat meg skorpiókat a bárkájára. Én a helyében az ilyen undiságokat nem vittem volna magammal.

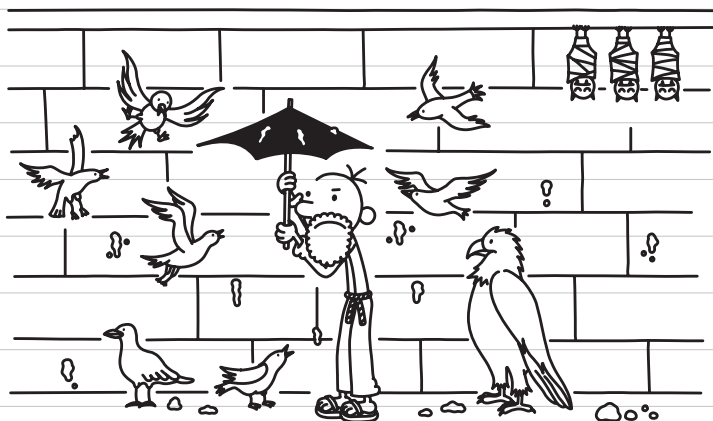
A helyükre hívtam volna még több CUKI állatot, pölö kutyát, sünit meg törpe vízilovat.

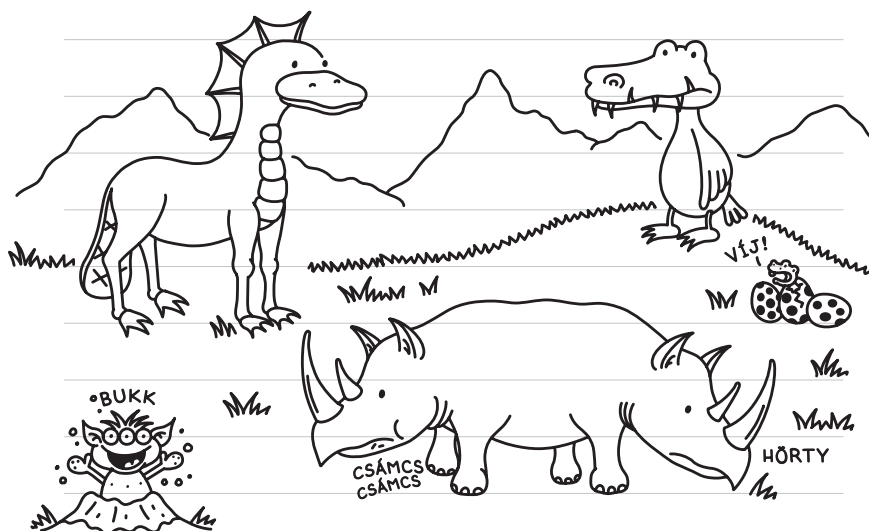
Mázli, hogy Noénak nem kellett helyet szorítania a bálnáknak meg a halaknak, mert azok JÓ nagyok. Mondjuk, gondolom, nekik fel sem tűnt, hogy özönvíz van.

Azt szintén nem értem, Noé miért vitt MADARAKAT a hajójára, mikor azok tudnak REPÜLNI. Az fix, hogy ezt a döntését szinte azonnal meg is bánta.

Mindig csak azokról az állatokról hallani, amik
TÚLÉLTÉK az özönvizet, pedig biztos volt egy
csomó menő lény, aminek NEM maradt hely a
bárkán.

A mese szerint negyven nap és negyven éjjel
esett, aztán még 150 napig hömpölygött az ár.
Vagyis Noé ilyen sokáig volt összezárva a felesé-
gével, a három fiával meg egy rakás állattal.

Úgyhogy mindig, amikor sajnálni kezdem magam,
hogy a nagy pincéjében kell gubbasztanom a csa-
ládommal, eszembe jut Noé, és máris kicsit jobb a
kedvem.

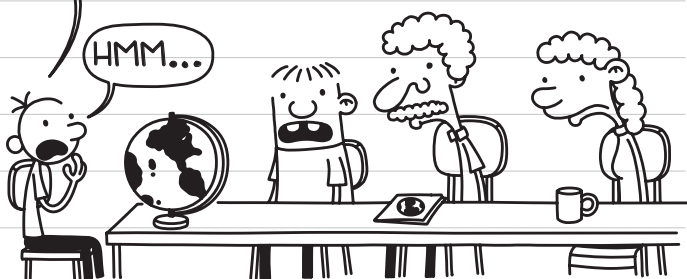
Anya azt mondja, örül, hogy együtt az egész család, és úgy érzi, mintha lelassult volna az idő. Ezzel egyetértek én is, csak SZERINTEM ez NEM egy jó dolog.

Azért érződik különösen hosszúnak ez a nyár, mert a barátommal, Rowley-val sem tudok együtt lógni. Ő ugyanis családotul lelépett vakációzni Európába.

Amikor Rowley először említette a nyaralásukat, megpróbáltam rávenni a szüleit, hogy vigyenek el engem is. De úgy tűnik, Mr. és Mrs. Jefferson butábbak, mint gondoltam, mert nem értettek a fínom célzásaimból.

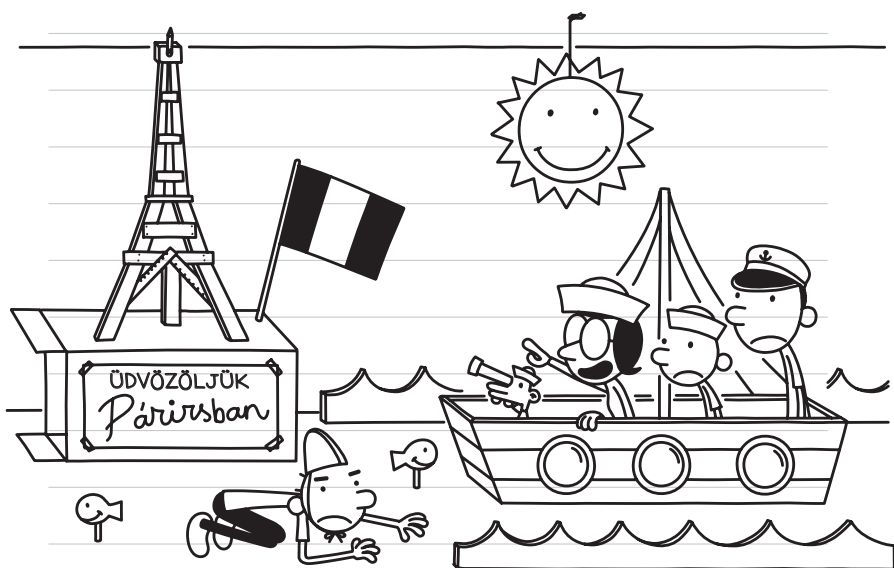
IZGISEBB LENNE AZ ÚT, HA EGY BARÁTOD IS MENNE VELED, NEM?... NEM IS TUDOM, KIT KÉRHETNÉL MEG...

Így aztán, miközben Rowley élete legkirályabb nyaralásán van, én itt kirakószom a nagymamám pincéjében.

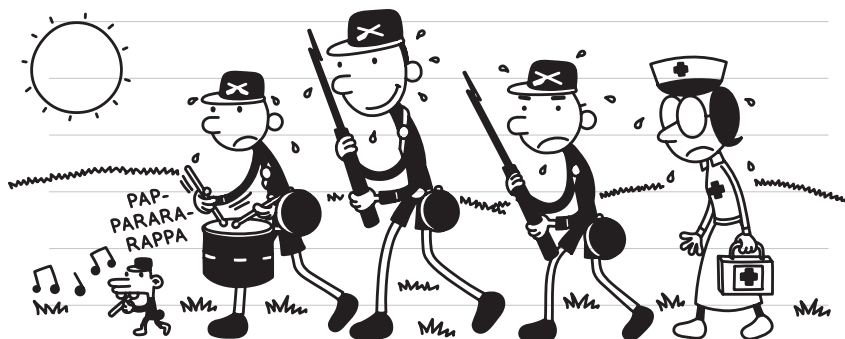
Anya is sajnálja, hogy idén nyáron nincs pénzünk semmi izgire, és nagyon próbál kitalálni valami alternatívát.

Azt mondja, a képzeletünk segítségével bárhová elutazhatunk nyaralni. Hát, hogy őszinte legyek, nekem ezek az utazások nemigen jönnek be.

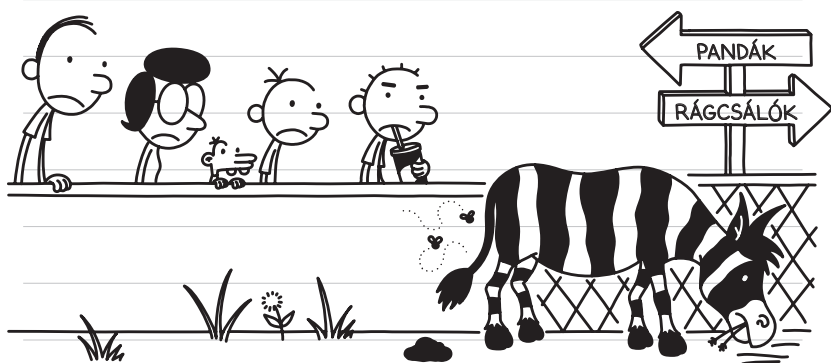

Szerintem anya is besokallt velük, mert tegnap vacsi után családi „kupaktanácsot” hívott össze, ahol végiggondoltuk, milyen olcsó nyaralási lehetőségek vannak. A baj csak az, hogy mindegyikünk MÁSHOL érezné jól magát.

Apa polgárháborús csatákat szeretne újrajátszani a csaták valódi helyszínein. Csakhogy rajta kívül senki nem akar katonai zubbonyt venni a legnagyobb nyári melegben.

Manny a Vad Szafariparkba akar menni, ahová sokat jártunk kiskoromban. De az állatok ott mindig olyan BÁNATOSAK, főleg az a szamár, amire zeb-racsíkokat festettek.

Anya azt mondta, az lenne a legtakarékosabb, ha a saját környékünk érdekességeit ismernénk meg. Én azonban már annyi osztálykiránduláson voltam, hogy nekem sok újat a környéken már nem lehet mutatni.

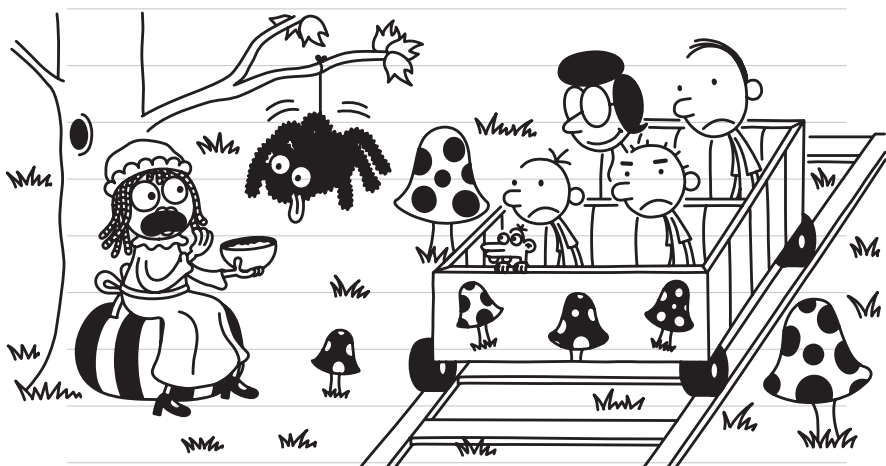
Csak én és Rodrick szavaztunk ugyanarra a helyre: mindketten a Vidulj Vadul nevű vidámparkba akarunk menni. Ez még csak nem is DRÁGA terv, mert a nagyi kapott pár félárú kupont levélben.

Plusz nemrég nyitották meg a Sínugró nevű leg-
újabb hullámvasútjukat, ami elvileg ESZMÉLET-
LEN durva.

De anya azt mondta, a Vidulj Vadul túl ijesztő lenne Mannynek, ezért ő azt javasolta, menjünk inkább Tündérfalvára, ami egy kicsiknek is megfelelő élménypark. Nekem meg Rodricknak azonban már egy életre elég volt a Vajszívű Vasorrú Bába Kellemsvasútjából.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

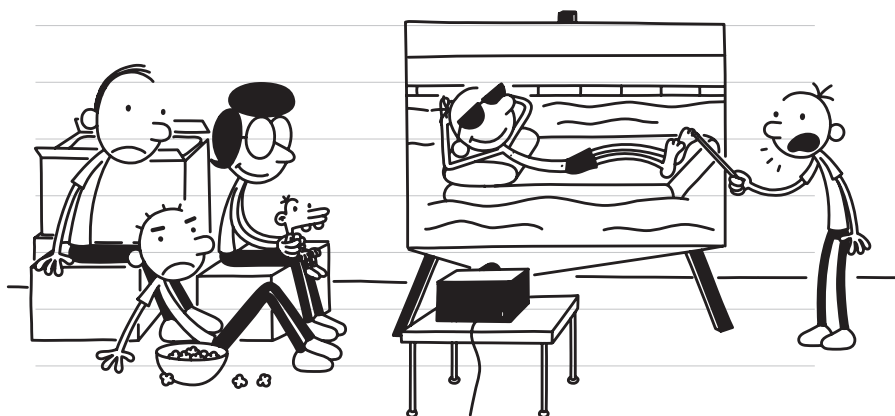
Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

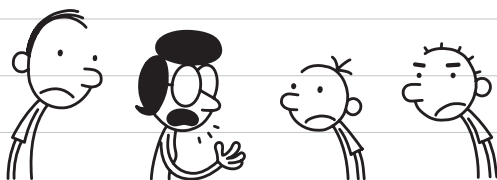
megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Mivel nem sikerült dűlőre jutnunk, én azt javasoltam, menjünk KÜLÖN-KÜLÖN nyaralni, aztán miután hazaértünk, mindenki elmeséli, merre járt.

Anya erre azt mondta, a családi nyaralás lényege az, hogy EGYÜTT vagyunk. Azt is mondta, hogy nemsokára mi elköltözzünk majd, úgyhogy már nincs sok időnk szép közös családi emlékeket gyártani.

Ha engem kérdez, ahhoz egy kisebb CSODA kéne, hogy a családunknak sikerüljön SZÉP közös emlékeket összehozni!